РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
8 У 15941/15
28.09.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Весне Лазаревић, председника већа, Јелице Пајовић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Драгојловић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца **"А.А."** из ..., ул. ... бр. ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за пореско-правне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Београд, сада Министарство финансија, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак, Београд, ул. Сремска бр. 3-5, ради поништаја решења број 300-433-16-01175/2015-I1000 од 28.09.2015. године, у предмету пореском-привремена мера обезбеђења наплате пореског потраживања, у нејавној седници већа одржаној дана 28.09.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе – Сектора за порескоправне послове и координацију, Регионално одељење за другостепени поступак, Београд, број 300-433-16-01175/2015-I1000 од 28.09.2015. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу, на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је дана 18.11.2015. године поднео тужбу Управном суду, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе – Сектора за порескоправне послове и координацију, Регионално одељење за другостепени поступак, Београд, ради поништаја решења туженог број 300-433-16-01175/2015-I1000 од 28.09.2015. године којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Ваљево број 107-433-16-8048/2015 од 02.06.2015. године којим се тужиоцу одређује привремена мера обезбеђења наплате пореског потраживања у принудној наплати из новчаних средстава и ради поништаја решења туженог број 300-433-05-01174/2015-I1000 од 28.09.2015. године којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Ваљево број 107-433-05-8048/2015 од 02.06.2015. године, којим је тужиоцу одређена принудна наплата пореске обавезе из новчаних средстава на рачунима пореског обвезника. Предложио је да суд уважи тужбу и поништи оспорена решења.

С обзиром да се у управном спору једном тужбом може оспорити законитост само једног коначног управног акта, односно једног појединачног акта, Управни суд је раздвојио поступке по поднетој тужби, тако што је поступак по тужби против решења туженог број 300-433-16-01175/2015-I1000 од 28.09.2015. године настављен у предмету број У 15941/15, док је за поступак по тужби против решења туженог број 300-433-05-01174/2015-I1000 од 28.09.2015. године формиран предмет 25 У 10661/18.

Оспореним решењем туженог број 300-433-16-01175/2015-I1000 од 28.09.2015. године одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Ваљево број 107-433-16-8048/2015 од 02.06.2015. године. Овим ожалбеним решењем се тужиоцу одређује привремена мера обезбеђења наплате пореског потраживања у принудној наплати из новчаних средстава – забрана обвезнику да новчане обавезе које има према трећим лицима измирује уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија и друго), пребијањем (компензација) и на други начин у складу са законом, ради обезбеђења наплате пореског потраживања после почетка поступка принудне наплате из новчаних средстава обвезника на његовим рачунима на основу извршног решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Ваљево 107-433-05-8048/2015 од 02.06.2015. године, о принудној наплати из новчаних средстава са рачуна обвезника (тачка I диспозитива). Тачком II диспозитива је наложено Народној банци Србије- Одељењу за пријем, контролу и унос основа и налога Крагујевац, да привремену меру установи уписом привремене мере у регистар блокираних рачуна под датумом и тачним временом пријема решења. Тачком III наложено је Народној банци Србије- Одељењу за пријем, контролу и унос основа и налога Крагујевац, да изврши привремену меру у складу са одредбама закона којим се уређује платни промет, а који се односе на принудну наплату са рачуна клијената и изда налог банкама код којих обвезник има отворене рачуне да одмах обустави измирење новчаних обавеза које порески обвезник има према трећим лицима на основу уговора о промени поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу, по основу пребијања и по другом основу у складу са законом. Тачком IV диспозитива одређено је да привремена мера из тачке I диспозитива, траје до дана наплате пореза по основу извршног решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Ваљево 107-433-05-8048/2015 од 02.06.2015. године.

У поднетој тужби тужилац је оспорио законитост решења туженог органа због непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања, неправилне примене материјалног права и повреде правила поступка, као и стога што је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у односу на спорни консолидовани упит стања у коме је тужени приказао стање за период 01.11.2012. године до 31.01.2013. године и по којем је тужилац поступио. Навео је да је туженик одбио жалбу тужиоца наводећи разлоге који нису довољно убедљиви, јасни и аргументовани јер се у образложењу разлога, углавном само, наводе цитати из закона и интерпретирају наводи и разлози, скоро, без икакве правне оцене доказа, које је тужилац приложио уз жалбу, а што се првенствено односи на аутентичност и исправност консолидованог упита стања које је тужилац добио у експозитури туженог у ..., дана 28.01.2013. године и евентуално нечије ненамерне грешке, али не и грешке тужиоца коју му сада тужени приписује у израчунавању укупних новчаних обавеза тужиоца како би стекао пореску амнестију коју је Пореска управа омогућила пореским дужницима у смислу отписа камате и мировању пореског дуга за

одређени временски период. Позивајући се на жалбене наводе као саставног дела тужбе, предложио је да Суд уважи тужбу и поништи оспорено решење и предмет врати на поновно одлучивање.

У одговору на тужбу тужени је навео да тужилац није навео нове разлоге, осим разлога које је раније навео у жалби, који би утицали на измену или поништавање оспореног решења. Истакао је да с обзиром да тужилац тужбени навод који се односи на аутентичност и исправност консолидованог упита стања које је тужилац добио у експозитури туженог у ..., дана 28.01.2013. године, није навео и као жалбени навод, да га стога тужени није ни разматрао, али је истакао да је тужилац имао могућности да у складу са чланом 71. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији по пријему Опомене, а пре покретања поступка принудне наплате са првостепеним пореским органом расправи спорна питања у вези са врстом и износом пореза, односно споредних пореских давања доспелих за наплату, а могао је и у поступку по жалби са првостепеним пореским органом да расправи спорна питања у вези са врстом и износом пореза. Сматра да је оспорено решење законито и предложио је да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према стању у списима предмета и разлозима оспореног решења, тужени орган је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења, налазећи да је првостепени орган према образложењу ожалбеног решења покренуо поступак принудне наплате доспеле, а неплаћене пореске обавезе из новчаних средстава на рачунима пореског обвезника, отвореним код банке, а на основу решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Ваљево 107-433-05-8048/2015 од 02.06.2015. године, о принудној наплати из новчаних средстава са рачуна обвезника. Стога је тужени орган оспореним решењем одбио жалбу тужиоца као неосновану, применом одредбе члана 151. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Цитирајући одредбе члана 87а Закона о пореском поступку и пореској администрацији нашао је да је првостепено решење сагласно одредбама члана 87 а ст. 4-6 наведеног закона достављено организацији надлежној за принудну наплату заједно са извршним решењем Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Ваљево 107-433-05-8048/2015 од 02.06.2015. године, о принудној наплати из новчаних средстава са рачуна обвезника. Оценио је, имајући у виду наведену законску одредбу и утврђену чињеницу да је код жалиоца решењем 107-433-05-8048/2015 од 02.06.2015. године о принудној наплати обавезе по основу јавних прихода из новчаних средстава са рачуна обвезника, покренут поступак принудне наплате доспеле, а неплаћене пореске обавезе и да је решењем другостепеног органа 300-433-05-01174/2015-I1 000 од 28.09.2015. године потврђено првостепено решење, да је оно коначно и правноснажно, да је првостепени орган правилно донео ожалбено решење којим се одређује привремена мера обезбеђења наплате пореског потраживања. Стога је тужени орган оспореним решењем одбио жалбу тужиоца као неосновану, применом одредбе члана 151. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Одредбама члана 87а Закона о пореском поступку и пореској админисртрацији („Службени гласник Републике Србије”, бр. 80/02,.....105/14), прописано је да ради обезбеђења наплате пореза и споредних пореских давања после почетка поступка принудне наплате из новчаних средстава пореског обвезника на његовим рачунима на основу решења из члана 92. став 2. овог закона, Пореска управа решењем установљава привремену меру обезбеђења наплате пореског потраживања (став 1). Решење из става 2. овог члана доставља се организацији надлежној за принудну наплату заједно са извршним решењем Пореске управе о принудној наплати пореза и споредних пореских давања из новчаних средстава пореског обвезника (став 4). Привремена мера из става 2. овог члана траје до наплате пореза на основу извршног решења Пореске управе о принудној наплати пореза и споредних пореских давања из новчаних средстава пореског обвезника, ради чијег обезбеђења наплате је и установљена (став 8).

Одредбама члана 77. истог закона, поред осталог је прописано да Пореска управа почиње поступак принудне наплате пореза, односно споредних пореских давања, доношењем решења о принудној наплати пореза ако порески обвезник није платио порез, односно споредно пореско давање у року из члана 71. став 1. овог закона (став1). У ставу 2. овог члана, поред осталог је прописано да се у решењу из става 1. овог члана наводи преостали неплаћени износ из опомене из члана 71. овог закона достављене пореском обвезнику, а порески обвезник се обавештава о својим правима у поступку принудне наплате. Одредбама члана 71. став 1. овог закона прописано је, између осталог, да ће пореска управа пореском обвезнику који, у целости или делимично, није о доспелости платио порез, односно споредно пореско давање, послати опомену о врсти и износу пореза, односно споредних пореских давања доспелих за наплату, у року од 30 дана од дана доспелости, којом му налаже да доспели износ плати одмах, а најкасније у року од пет дана од дана пријема опомене, са обрачунатом каматом од дана издавања опомене до дана уплате доспелог пореза, односно споредних пореских давања. Опомена из става 1. овог члана садржи и поуку пореском обвезнику да у року од пет дана може са Пореском управом да расправи спорна питања у вези врсте и износа пореза, односно споредних пореских давања доспелих за наплату.

По оцени Управног суда, изложени наводи и закључак туженог не могу се прихватити као правилни. Основано тужбом тужилац указује да је оспореним решењем повређен закон на његову штету.

У оспореном решењу је наведено да је код жалиоца решењем 107-433-05-8048/2015 од 02.06.2015. године о принудној наплати обавезе по основу јавних прихода из новчаних средстава са рачуна обвезника, покренут поступак принудне наплате доспеле, а неплаћене пореске обавезе и да је решењем другостепеног органа 300-433-05-01174/2015-I1000 од 28.09.2015. године потврђено првостепено решење, да је оно коначно и правноснажно. Међутим, против наведеног другостепеног решења је покренут управни спор у предмету овог суда 25 У 10661/18 . Суд је извршио увид у списе тог предмета и утврдио да се пресудом 25 У 10661/18 дана 14.09.2018. године уважава тужба и поништава решење туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе – Сектора за порескоправне послове и координацију, Регионално одељење за другостепени поступак, Београд, број 300-433-05-01174/2015-I1000 од 28.09.2015. године и предмет враћа надлежном органу, на поновно одлучивање. Према разлозима изнетим у наведеној пресуди, у списима предмета се не налази доказ из којег произлази да је опомена за плаћање број: 107-433-01-8048/2015-

I1A061 од 21.05.2015. године, уредно достављена тужиоцу дана 25.05.2015. године, како се то наводи у образложењу (у том поступку) оспореног решења, већ нечитљива фотокопија на основу које се не може утврдити које писмено је фотокопирано и које је садржине те да је стога Управни суд оценио да је у том поступку оспорено решење донето уз повреду правила поступка прописаним одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Сл. СРЈ”, бр. 33/97, 31/01 и „Сл. гласник РС”, бр. 30/10), према којој, образложење решења садржи, поред осталог, разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву. Према томе, првостепено решење није коначно и правноснажно како је у разлозима оспореног решења наведено, односно више не стоји оцена туженог о законитости првостепеног решења о принудној наплати из новчаних средстава са рачуна обвезника будући да је суд указао на одсуство доказа о достављању опомене, а што је нужан услов према наведеној изричитој законској одредби за решење о принудној наплати.

Како нису били испуњени услови за принудну наплату из новчаних средстава са рачуна обвезника сходно члану 77. наведеног закона, то није било места с позивом на одредбу члана 87а Закона о пореском поступку и пореској администрацији, ни за установљење привремене мере обезбеђења наплате пореског потраживања. Како закључивање туженог не произлази из наведених одредаба закона, Управни суд налази да је тужени орган повредио правила поступка прописана чланом 199. став 2. у вези са чланом 235. ст. 1. и 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ”, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник Републике Србије”, бр. 30/10), које одредбе се у пореским поступцима примењују сагласно члану 3. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС” бр. 80/02...15/16), а која су од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове правне ствари, због чега их је у поновном поступку потребно отклонити.

Са изнетих разлога, налазећи да су оспореним решењем учињене битне повреде правила поступка чиме је повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је тужбу уважио и одлучио као у диспозитиву ове пресуде, применом одредбе члана 42. став 1. у вези са чланом 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09), с тим што су примедбе Суда изнете у овој пресуди обавезне за надлежни орган у поновном поступку одлучивања по жалби тужиоца у смислу одредбе члана 69. став 2. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 28.09.2018. године, 8 У 15941/15

Записничар
Јелена Драгојловић, с.р.

Председник већа-судија
Весна Лазаревић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР